

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 354/2026
01.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Александра Степановића, Мирољуба Томића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Јована Војводића, због кривичног дела силовање у покушају из члана 178. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Јована Војводића - адвоката Тање Радић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду КВ 1379/25 од 24.12.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ2 151/26 од 28.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 01.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јована Војводића - адвоката Тање Радић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду КВ 1379/25 од 24.12.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ2 151/26 од 28.01.2026. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду КВ 1379/25 од 24.12.2025. године одбијен је као неоснован захтев окривљеног за утврђивање апсолутне застарелости извршења казне затвора у трајању од три године, а по пресуди Вишег суда у Новом Саду К.бр.30/19 од 18.04.2019. године, правноснажној дана 12.09.2019. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду КЖ2 151/26 од 28.01.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду КВ 1379/25 од 24.12.2025. године.

Бранилац окривљеног Јована Војводића - адвокат Тања Радић поднела је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења и утврди да је наступила апсолутна застарелост извршења казне затвора или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП и то због повреда члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим односно другостепеним судом.

Из цитираних законских одредби јасно произилази да је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости ограничено у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева за заштиту законитости означава повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, при чему не опредељује ни једну повреду закона у смислу члана 485. став 4. ЗКП, већ у образложењу захтева истиче како Законом о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима није прописано да се његово поље примене односи и на кривична дела у покушају, па у конкретном случају уместо законске регулативе из члана 5. став 3. пометнутог закона, треба применити општа правила о застарелости извршења казне која су прописана чланом 105. КЗ.

Када је у питању застарелост, бранилац окривљеног, у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и због повреда одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, само у погледу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП која се односи искључиво на застарелост кривичног гоњења. Дакле, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због застарелости извршења правноснажно изречене казне затвора у смислу члана 105. КЗ, на које се указује изнетим наводима захтева.

Имајући у виду да бранилац окривљеног изнетим наводима захтева за заштиту законитости не указују да је наступила застарелост кривичног гоњења, већ застарелост извршења казне, што не представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, нити било коју другу повреду закона због које окривљени и његов бранилац у смислу члана 485. став 4. ЗКП могу поднети овај ванредни правни лек, па је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јована Војводића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јована Војводића - адвоката Тање Радић, одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић